de Penge,« spurgte jeg. »Jeg faar ingen Ting, men vi kommer sammen 1 Gang om Maaneden og drøfter Logens Anliggender. Og saa er det jo en Æressag for én at blive staaende i Logen.« — Tænk om vort Kontingent var 12 Kr. om Aaret, hvor meget mere kunde vi saa ikke faa udrettet!

Nu kommer vi fra Kbhvn.skredsen og siger i Tilslutning til Fru Lemche, at *det er nødvendigt at ofre noget mere for vor Sag.*

Vi er ikke saa *udspekuleret ondskabsfulde,* at vi forlanger Skindhalerne eller Pleureuserne eller blot nogle Tommer deraf, men vi forlanger Forsagelse paa et Punkt, hvor det er de allerfleste af os let for en kort Tid ved lidt Ekstraarbejde at yde den.

Vort Ønske er da det: vi skal spare paa den daglige Mad i en Uge.

Faa af os Kvinder sætter saa stor Pris paa Mad, at vi ikke godt er i Stand til at benytte — i en Uge — billigere Ting end de, vi benytter til daglig.

Vi kan bruge:

Margarine i Stedet for *Smør,*
Mælk i Stedet for *Fløde,*
Maltkaffe i Stedet for *Kaffe,*
Kalvekød i Stedet for *Lammekød,*
Sild i Stedet for *Rødspætter,*
Kartofler i Stedet for *Grønærter.*

Alle disse gode Raad, som De vil kunne faa — for 10 Øre — i et lille Hæfte, hvor Fru Berg-Nielsen har gjort os den Tjeneste at udarbejde en Sparespiseseddel for os, vil De sikkert hver især kunne forøge med mange andre.

Da vi drøftede Spørgsmaalet om en Forsagelsesuge indenfor vor Bestyrelse, sagde en: »Lad os ikke lægge for megen Vægt paa Besparelse af Maden for ikke at irritere vore Mænds Maver.« Jeg synes slet ikke, vi skal frygte for at drage Mændene med ind i Forsagelsen. De er jo dog ikke helt uden Skyld i, at vi endnu ikke har Valgretten.

Tænk om *Prof. Bircks Kone,* naar han bebrejder hende den sløje Middagsmad, kan svare ham: »Ja den faar Du ene og alene, fordi vi ikke har Valgret.«

For øvrigt vil jeg sige, at det sikkert for mange af os, der til daglig ikke gaar til den yderste Sparsommeligheds Grænser, vil være meget sundt og meget lærerigt at sætte vor Levevis ned i en Uge.

Vi har maaske længe haft Lyst til at indføre Margarine i vor Husholdning, men ikke turdet for vor Kokkepige. Tænk, hvor let det nu vil gaa at faa begyndt, naar vi kan sige til hende, at vi gør det for at skaffe baade hende og os selv Valgret.

Naturligvis har vi ikke tænkt os *Maden,* som det eneste Punkt, der skal forsages paa. Nej alle de smaa Omraader, vi *selv alene* kan forsage paa, de skal med. Vi maa ikke ryge, ikke køre i Sporvogn uden absolut Nødvendighed, gøre vor Lørdagsrengøring selv, ikke gaa paa Konditori, Restauration, Biografteater eller Theater.

Kommer der Venner til Aften — i Forsagelsesugen skal man for Resten ikke være for gæstfri — saa faar de en Kop The og en varm Hvede; De kan godt forklare dem, hvorfor de bliver snydt for Paalægget, og De kan godt agitere for at faa dem til selv at deltage i Forsagelsen.

Vi har tænkt os, at Forsagelsesugen, der jo ogsaa skulde virke som en Slags Agitation, retteligst burde lægges sammen med »Agitationsugen for Kvindens politiske Valgret« i September.

Og vi har tænkt os, saafremt Forsamlingen gør os den Glæde at slutte sig til Tanken om Forsagelsesugen, da at foreslaa, at 10 % overlades Fælleskassen — vores allesammens Mo'er.

Der har jo af og til været talt om at iværksætte en Landsafstemning — en Kvindeafstemning — om vor Valgret. Skulde den Ulykke indtræffe, bør vi ogsaa have samlet os et Agitationsfond til Imødegaaelse af denne i mine Øjne saa ganske uretfærdige Maade at skaffe vor Sag en Afgørelse paa.

I det lille Hæfte, der sælges for 10 Øre Stykket (5 Øre for 10 Stkr. og derover), vil De finde to Spisesedler: en billig og en lidt dyrere for 1 Uges Kost.«

Forslaget vedtoges med den Ændring, at Ugen kaldes en Spareuge og at Kredsene stilles frit med Hensyn til Besparelsesmaaden.

X. Distrikternes Betydning.

Elisa Petersen, M. B. (Næstved): Dansk Kvindesamfund ledes jo, som det er Medlemmerne bekendt, af en Fællesstyrelse paa 15 Medlemmer fordelt over hele Landet; Medlemmerne er derhos organiserede i lokale Kredse med en Styrelse paa mindst 5 Medlemmer i Spidsen. Det er vor lovmæssige Organisation.

Imidlertid har Kredsene af og til — og det var ikke de daarligste Kredse — følt Trang til indbyrdes i større Tal at drøfte Spørgsmaal af udvidet lokal Betydning, og har da slaaet sig sammen 4—5—6 Kredse for at drøfte disse, for at enes om en Fællesoptræden paa